

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen jeg vil godt sige til miljø- og energiministeren her til sidst: Jeg opgiver aldrig håbet, og en dag vil det lykkes om ikke at overbevise ham, så i hvert fald at få et skift i dansk miljøpolitik.

Da vil jeg sige, at så håber jeg, at man i højere grad vil belønne dem, som gør noget for miljøet og i højere grad vil ramme dem, som ikke vil være medspillere for det. Derfor vil jeg kun tilslutte mig de bemærkninger om, at vi har meget at sige tak til dansk erhvervsliv for, fordi de bringer Danmark på kortet, som de gør. Derfor mener jeg også, at det her bestemt ikke er den rigtige måde at belønne dem på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 139: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Kraftværkernes økonomiske forhold m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 7/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Ja, på dette fremskredne tidspunkt på ugen vil det nok være passende at skære ordførelstalen ned til at konstatere, at med overgangen fra et hvile i sig selv-princip for vores elværker til et liberaliseret marked er der selvfølgelig behov for en vis kapitalbaggrund. Det er, hvad nr. L 139 giver mulighed for.

Ganske kort må man sige, at nr. L 139 er en overgangslov, der skal hjælpe disse institutioner, både kraftværkerne og forsyningspligtselskaberne, på ret kurs ind i dette nye marked. Vi ser i Socialdemokratiet med fortrøstning på, hvordan det foregår. Lovforslaget beskriver jo ganske detaljeret, under hvilke betingelser sådanne kapitaltilførsler kan foregå.

Så ganske kort: På baggrund af det fornuftige indhold i lovforslaget, som skal sikre en både

stabil og forhåbentlig også prisbillig dansk elproduktion ud i fremtiden, kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Helga Moos (V):

Lovforslaget handler om, at vi opfylder de forpligtelser, som ligger i elreformaftalen af 3. marts, og at vi vil gøre kraftværkssektoren til en konkurrencedygtig sektor, når den nu skal ud og stå på egne ben. I aftalen er der skrevet, at der skal være højst to kraftværkselskaber, og det er også noteret i bemærkningerne til lovforslaget.

Det, det så handler om, er, at man lukker skottet op mellem distributionsnetselskaberne og transmissionsnetselskaberne, altså ejerne af kraftværkerne, og så tager man nogle penge ud til kraftværkselskaberne, så de skal kunne klare sig. Det er jo så alle de tekniske ting, der skal være i orden, for at man kan tillade sig at gøre det, så gælden bliver placeret rigtigt osv. Det må være sådan, at de må gå ud og stille sikkerhed for låntagning til restfinansiering af de påbegyndte anlægsarbejder, og det lyder fornuftigt. Det er fornuftigt.

Så er der mulighed for, at elværkerne kan få pristillæg i en 4-årig periode for grøn strøm, og der bliver kompensation for take or pay-kontrakterne, betaling for forsyningssikkerheden – det synes jeg også er meget fornuftigt, og så er det sådan, at med den tilførsel af kapital kan kraftværkerne selv afholde omkostningerne til skrotning af anlæg, til pensionsforpligtelser, varmemforpligtelser, uden at kraftvarmegarantien udløses. Det er også væsentligt, og det er skrevet ind i bemærkningerne.

Alt i alt ser det altså rigtigt ud, men jeg vil alligevel her afslutningsvis bede ministeren bekræfte, at lovforslaget på alle områder er i overensstemmelse med elreformaftalen af 3. marts og tillægsaftalen af 17. november, så vi har vores på det tørre.

Så skal jeg sige, at fru Gitte Seeberg fra Det Konservative Folkeparti har bedt mig sige, at de tilslutter sig lovforslaget, og jeg skulle også meddele fra hr. Jann Sjørnsen fra Kristeligt Folkeparti, at de ligeledes tilslutter sig lovforslaget.

Anni Svanholt (SF):

Grundlaget for det lovforslag, vi behandler her i dag, er jo den tillægsaftale til elreformen, som SF har indgået med regeringen, Venstre, De Konservative og Kristeligt Folkeparti.

Jeg vil gerne sige, at generelt er vi tilfredse med den aftale, som nu er udmøntet i lovfor-slaget. Det så jo ud til på et tidspunkt, at der var krisestemning i værkerne – ja, man kunne næsten sige, at værkerne syntes, de var ved at gå i sort på grund af en meget lav elpris – og for-ligspartierne bag elreformen har naturligvis hørt, hvad der er blevet sagt, og har taget det op. Dermed er der med denne aftale skabt sikkerhed for, at kraftværkerne kan få en god udgangssposition, inden værkerne kommer ud i konkurrence.

SF's holdning i den forbindelse er, at kraftværkerne i Danmark spiller en vigtig rolle for den danske elforsyning. Vi har jo faktisk lige sidste fredag oplevet, at det er vigtigt, at vi har nogle kraftværker. Vi vil gerne gøre kraftværkerne i de store byer miljøvenlige, så vi får kul-lene ud og får gas, biomasse og vedvarende energi ind, men det er vigtigt, at vi har den kraftvarme i de store byer.

I forbindelse med aftalen har vi i SF lagt afgørende vægt på, at det er sådan, at vi får sikkerhed med den økonomiske aftale, dvs. at for-brugerne får sikkerhed for de værdier, der er investeret, og at vi dermed også bliver sikret mod en mulig udenlandsk overtagelse. Det ønsker vi ikke, men vi ønsker, at der skal være forsyningssikkerhed i Danmark gennem kraftværkerne. Det har også været vigtigt for os, at når der skulle betales en regning, skulle det være solidarisk betaling, dvs. at alle elforbrugere, både de almindelige forbrugere og de store forbrugere, skulle være med til at betale. Sådan er det jo også blevet.

Forbrugere, altså de egentlige ejere, har givet mulighed for, at kraftværkerne kan optage lån og dermed få et kapitalgrundlag og en sikkerhed, og vi synes også, det klart er i ejernes og forbrugernes interesse, at det sker på den måde.

For os har det også været helt afgørende, at miljømålene om de 20 pct. vedvarende energi kan fastholdes i år 2003, og med denne aftale er der skabt sikkerhed for, at udbygningen med pålæg om at etablere biomasseanlæg og hav-vindmølleudbygning bliver gennemført. Vi er også meget tilfredse med, at det er lykkedes at få en hurtig afvikling af kulkraften, og at denne aftale også indebærer, at vi får en udligning af de meromkostninger, der er forbundet med udbygning med vedvarende energi, mellem Øst- og Vestdammark. Der har jo været fremført kri-

tik, og det er der sådan set også i kraft af aftalen taget hånd om.

Spørgsmålet om beskæftigelsen er også noget, som ligger os på sinde, og som vi er optaget af i hele sektoren. Vi har fået oplyst, at man vil gøre en særlig indsats i sektoren, så de medar-bejdere, der vil blive berørt af omlægninger og omstruktureringer, også vil blive hjulpet til et andet job.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at vi selvfølgelig støtter forslaget. Men da vi ikke har haft lejlighed til at se høringssvarene, må jeg sige, at hvis der kommer indvendinger, som er afgø-rende og væsentlige, må vi se på dem i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det er jo sent på dagen, men da dette forslag er et meget alvorligt forslag, der har strukturel karakter og måske er af endnu større vigtighed end hele pvc-forslaget, der fyldte utrolig meget i debatten, bliver jeg nødt til at rette et spørgsmål til fru Anni Svanholt, hvis intentioner om energi jeg på mangfoldige måder deler.

Jeg erkender, at fru Anni Svanholt har en meget vanskelig position, når hun skal sidde sammen med folk, der som udgangspunkt vil nedbryde den danske energisektor. Men fru Anni Svanholt har tidligere gjort opmærksom på i en debat med mig, at SF naturligvis ikke er tilhænger af en fuld og hel markedsåbning, og jeg vil gerne spørge fru Anni Svanholt: Tolker fru Anni Svanholt det, der står i forslaget om kraftvarme og de 100 gigawatt m.m., som noget, der hæmmer markedskræfterne, eller som noget, der åbner yderligere op for dem? Og i givet fald: Hvis vi er enige om, at forslaget åbner yderligere for markedskræfterne, findes der så ikke nogen smertegrænse for SF?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Ja, det er jo blevet sent på dagen, men jeg skal berolige hr. Søren Kolstrup. I dette forslag er der altså ikke tale om, at der bliver ændret noget, og at der bliver mulighed for yderligere markedsåbninger. Grundlaget er aftalen af den 3. marts 1999.

Det, vi behandler her i dag, er alene et spørgsmål om, hvordan kraftværkerne skal være stillet, når de skal ud i konkurrence, og det håber jeg da også er noget, hr. Søren Kolstrup er optaget af, og at hr. Søren Kolstrup

også vil være optaget af at sikre forbrugernes interesser og i øvrigt de miljøinteresser, der er forbundet med det her. Det kunne hr. Søren Kolstrup jo passende hjælpe med til.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti finder det aldeles urimeligt, at et så stort og alvorligt lovforslag som dette skal piskes igennem Folketinget på 10 dage. Det er igen et eksempel på, at de store ord om lovkvalitet bliver tilsidesat af det flertal, der står bag elreformen, og som dette forslag jo er en lap på – altså elreformen, ikke på flertallet. Vi har bl.a. endnu ikke set ét eneste hørings svar.

Den redningskrans, som forligspartierne nu smider ud til kraftværkerne, kan for så vidt hises meget velkommen. Der er vel ingen her i Tinget, der ønsker at se de danske kraftværker gå konkurs.

Hele redningsplanen ser på papiret ud til at være udgiftneutral over for forbrugerne, men nu citerer jeg »Aukens store tryllesnummer«, som Børsen i en stor, dobbeltsidet artikel kalder forslaget. Man spørger til sidst, hvor de 8 mia. kr. skal komme fra, og det spørgsmål kunne det være rart at få nogle uvildige analyser af. Men det er der jo ikke tid til, og det er dybt beklageligt.

Da elsektoren har været reguleret efter hvil i sig selv-princippet, vil det sige, at det ikke har været muligt for selskaberne at kunne konsolidere sig, og det er klart, at der må tilføres kapital på den ene eller den anden måde, inden kraftværkerne sendes ud på konkurrencemarkedet. Da guldet så at sige ligger i netselskaberne, som ejer kraftværkerne, er det naturligt, at lovforslaget nu giver disse ejere mulighed for at optage lån og overføre kapital til kraftværkerne.

Dansk Folkeparti er tilfreds med, at der nu så at sige er slået et hul i Berlinmuren med hensyn til adskillelse af kapital fra det ene selskab til det andet. Dansk Folkeparti er i øvrigt også tilfreds med, at der nu gennemføres en fusion, således at vi får to store kraftværks selskaber. Der er ingen tvivl om, at der ligger en stor rationaliseringsgevinst her.

I øvrigt kan Dansk Folkeparti ikke forstå, at elforligspartierne ikke i forbindelse med dette forslag har fjernet den byrde, som CO₂-kvotebødereglene er for kraftværkerne. Dermed kunne der reelt skabes en mulighed for, at værkerne igen kunne få mulighed for at eksportere deres overskydende el til konkurrencedygtige priser.

Det ekstra rationaliseringskrav, som netselskaberne nu skal gennemføre oven i det, der allerede ligger i elreformen, anser Dansk Folkeparti måske for at være lidt i overkanten. I hvert fald har vi hørt fra el selskaberne, at der er store problemer med at få det til at virke, fordi det tilsyneladende skal virke fra dag ét, dvs. den 1. januar 2000. Vi kan jo allerede se nu, hvordan selskaberne påfører de gode folk i hele sektoren panik, og det går uden tvivl ud over serviceniveauet. Specielt må eftervirkningerne af orkanen gøre indtryk på aftalepartierne, og jeg håber, denne del af aftalen kan tages op igen til fornyet overvejelse, og at der kan findes en løsning på de store problemer, den manglende kabellægning af de små net har givet anledning til. Her tænker jeg naturligvis også på følgerne af orkanens hærgen fredag aften.

Alt i alt betyder dette forslag, at andelen af den prioriterede el kommer til at vokse, og at den skal tvangsaftages. Det vil sige, at tvangsaftaget stiger for den almindelige forbruger, ligesom det stiger for erhvervslivet, og det vil igen sige, at den del af elforsyningen, der kan købes frit på det frie marked, bliver mindre og mindre. Dermed bliver den billige del til erhvervslivet også mindre og mindre, og det kan Dansk Folkeparti ikke være tilfredse med.

Dansk Folkeparti vil, ligesom vi gjorde ved elreformen, stemme hverken for eller imod. Som jeg sagde i starten, er der jo fundet en åbning med hensyn til kapitalen. Kapitalen kan komme kraftværkerne til gode fra netselskaberne, og derfor ser vi temmelig meget godt i forslaget. Men der er så sandelig også en VVE-del i det, som Dansk Folkeparti ikke kan gå ind for.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD trådte jo ud af elforliget, som mange vil kunne huske, på grund af, at loftet over elværkernes udledning af CO₂ efter vores opfattelse ikke rigtig havde nogen mening. Det har vi argumenteret meget og ofte for, og det vil jeg ikke trætte nogen med nu. Man kender godt historien om det.

Vi stemte for resten af aftalen om elreformen, og vi stemte bestemt også for det oplæg, der var i den, og som på mange måder listede op, hvordan man skulle sikre, at danske kraftværker blev skubbet fra kaj, fordi man nemlig, når man gør det, kun har én chance. Så skulle det være sikret, at de kunne klare sig i et marked.

Som der også tidligere er gjort opmærksom på, har der været talt meget om markeder og

meget om det rå marked i denne sammenhæng. Men det er dog stadig, vil jeg gerne understrege, og som jeg har sagt før, et dybt, dybt reguleret område, og jeg har ofte haft følelsen af, at en del af dem, der har ageret i hele det her undervejs, oplever markedet som en anden og lidt mere kompliceret ny måde at styre tingene på.

Det med markedet kan man somme tider se lidt langt efter. Vi sagde undervejs, at den måde, man organiserede sig på, dvs. selskabskonstruktionerne osv., ikke var særlig heldig, hvis man skulle tingene til at fungere. Vi synes, de var lidt komplicerede og lidt umulige. Men hele den optakt, der var til elreformen, og alle de der proklamationer, man havde fra den ene og den anden minister om, hvor skarpt skellet skulle stå og gå, gjorde selvfølgelig, at man havde lagt sig så fast på det, at man nok afskar sig fra at lave det lidt mere behændigt.

Det, der er sket, er jo, som nogle også har nævnt, at man har haft et marked, der har virket, og der er jo det grimme ved markeder, at prisen somme tider falder. Det vil sige, at vi fik et nyt grundlag, og det, man så behændigt har gjort sammen, er, at man har løftet de meget tætte skodder et øjeblik og puffet 8 mia. kr. ind under og ladet skodderne gå ned igen, og det er så løsningen.

Det er vel i dansk tradition, når man laver forlig, der spænder over både Venstre og SF i en sammenhæng, hvor man skal åbne et marked; så kan det vel ikke blive andet end lidt kompliceret, det må vi erkende.

Selvfølgelig kunne vi harcelere meget over, at vi har mange gode anvisninger på, hvordan man kunne have lavet det mere smart, mere enkelt og bedre. På den anden side set er vores valg i hvert fald i denne her situation at stemme enten imod danske elværker fremover, eller stemme for, at vi skal have elværker i Danmark, men der holder vi nu af det sidste, så derfor vil CD selvfølgelig støtte L 139, når vi kommer til de endelige afstemninger.

Dorit Myltoft (RV):

Da et flertal af Folketingets partier i marts 1999 indgik den politiske aftale om en elreform, vidste vi godt, at der forestod et arbejde med at få fastlagt kraftværkernes åbningsbalance ved overgangen fra et hvile i sig selv-princip til at kunne operere på et liberaliseret marked. På det tidspunkt i marts havde der allerede været adskillige bud på værdierne i sektoren. Efterfølgende har det dog vist sig nødvendigt med

nogle bestemmelser for at forbedre kraftværkernes situation ved overgangen til det liberale marked.

Det Radikale Venstre er med i den tillægsaf-tale, der giver disse muligheder, og derfor støtter Det Radikale Venstre dette lovforslag.

Søren Kolstrup (EL):

Ja, nu er klokken jo mange, og egentlig havde jeg lyst til at sige rigtig meget om den her lov, men det vil jeg så undlade, selv om jeg synes, den er meget vigtig.

Lovforslaget er jo en konsekvens af de tåbelige følger, som markedsåbningen har. Jeg må sige, at de er forventelige, de er logiske, men der er sådan en vis fandenivoldsk logik i det forhold. Mængden af problemer, som markedsåbningen medfører, er for os at se uendelig. Den vedvarende energi står ikke for skud, det er en forkert formulering, men den risikerer at blive undermineret. Hele fjernvarmekonstruktionen det samme. Hvad sker der med de tusindvis af ansatte, som nu fyres i energisektoren, og hvor regningen overlades til det offentlige? Vil det stadig væk være sådan i fremtiden, at man vil have sådan et vist antal fodfolk i vor energisektor, der kan være et beredskab, når nu der sker store ulykker, altså sådan en slags reparationsarbejdere?

Men det er ikke de problemer, som er til drøftelse i dag, men det er blot for at sige, at det her forslag jo er en del af en vældig samfundsudvikling. Man er nu landet i det problem, at liberaliseringen slet ikke kan fungere på de markedsprincipper, man hylder så højt her i salen. Nej, vi må lige komme med den sidste hjælpeforanstaltning. Og det her bliver jo ikke den sidste hjælpeforanstaltning. Der kommer masser af hjælpeforanstaltninger, og det er jo det, der er kernen i en liberalisering, hvor man samtidig har nogle smukke mål, at jo mere man liberaliserer, samtidig med at man fastholder nogle smukke mål, jo mere inviterer man til bureaukrati, og jo mere inviterer man til løbende redningsaktioner.

Vi står nu over for endnu en sort tråd, hvor risikoen ved det liberalistiske eksperiment skal bæres af de almindelige danskere; måske ikke så meget her i første omgang, herregud, forbrugerne er sikret. Men man siger nu, at bankerne ikke vil låne penge til den konkurrenceudsatte sektor, men så siger man, at så har vi da heldigvis de forbrugerejede netselskaber, de skal nu fungere som bank, og så skal de – hvis ellers

jeg har forstået det rigtigt – uanset om de vil eller ej, skyde kapital ind i de økonomisk usikre foretagender.

Et andet aspekt i dette lovforslag er, at man også bryder med det tidligere lovede princip om, at alle elkunder skal betale en forholdsmæssig andel af de ekstraudgifter, der er til produktion af miljøvenlig elektricitet.

Enhedslisten kan ikke andet end afvise det her forslag. Det er på den ene side logisk nok, men samtidig er det jo et knæfald for markedskræfterne, og jeg håber, at vi, der vil den vedvarende energi, på et eller andet tidspunkt kan sætte os sammen og få diskuteret, hvordan man afskærmer sig over for markedet uden at skulle bruge flere redningsforanstaltninger, uden at skulle bruge mere bureaukrati og flere lovforslag. Vi kender det jo også fra telesektoren med den her mekanisme.

Til sidst tror jeg, vi skal have et forslag hver måned herinde, hvor ministeren og ministerens embedsmænd kommer. Så der er behov for at tænke det her igennem, tror jeg, på en helt anden måde, men indtil videre må vi jo så køre videre og sige: Vi kommer med vores hjælpeforanstaltninger. Og det er jo også sådan, staten er: babu, babu.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til partierne bag elreformaftalen og også til de ordførere, som hr. Kalnæs, der i dag har bakket lovforslaget op.

Lovforslaget er en følge af den markedsåbningsaftale, vi lavede i foråret. Et led i den aftale var som bekendt at sikre ordentlige startvilkår for de danske kraftværker. Det blev en lidt tungere opgave, som hr. Kalnæs var inde på det, end vi egentlig havde forestillet os, for som følge af meget store nedbørsmængder i Norden faldt prisen. Det er ikke kun markedet, det er også regn og sne, der har gjort udslaget. Og pludselig var priserne nede på så lavt et niveau, at vi måtte imødesee en meget vanskelig start for kraftværkerne.

Og det, man så har gjort i et glimrende samarbejde med kraftværkerne og med al den ekspertise, der findes dér, og i en fin dialog med erhvervsrepræsentanter og med de politiske partiers kyndige ordførere, er at finde en helstøbt løsning. Og der er såmænd ikke noget trykkeri i den løsning her.

Det, det drejer sig om, når vi ser på de penge, der er tilført, er dels, at ejerne af kraftværkerne får mulighed for et kapitaltilskud, og dels at en

række såkaldt strandede omkostninger kan indregnes i prisen. Og det er den kombination, der giver kraftværkerne en god start. Og heldigvis kan det ske på en måde, som ikke forrykker de forudsætninger, der lå til grund for selve elreformaftalen.

Fru Aase D. Madsen var imidlertid inde på en rigtig betragtning, som jeg gerne lige vil tage frem, for det er også noget, jeg har sagt i den offentlige debat. Vi skal lave rationaliseringer i distributionsselskaberne, og det er ikke nødvendigvis først og fremmest i bunden af disse distributionsselskaber, at denne rationalisering skal gennemføres. Vi skal have – ligesom man nu gennemfører det på kraftværksiden – en strukturrationalisering og en effektivisering af arbejdsgangene, og vi ved fra en række studier, at der er et stort potentiale her. Men jeg er enig med fru Aase D. Madsen i, at vi skal undgå det, der kunne betragtes som panikfyrringer. Ikke mindst det, vi har oplevet oven på orkanen i Danmark, gør det nødvendigt, at man gør disse nødvendige ting, som vi har aftalt, med omtanke, menneskelighed og fornuft. Og det tror jeg også man har forstået i selskaberne, og det er også vigtigt for os og for alle forligspartierne, tror jeg, at det her bliver gjort med omtanke og menneskelighed og fornuft; også sådan, at vi sikrer, at vi har det fornødne beredskab til senere situationer.

Må jeg i øvrigt nævne – som jeg sagde det i Energipolitisk Udvalg forleden dag – at der da ikke er nogen tvivl om, at det er rigtigt, som eksempelvis NESA har peget på det, at det bliver, hvis man skal undgå disse mange meget ubekvemme situationer for titusindvis af familier, nødvendigt måske at fremskynde investeringerne i kabellægningen i distributionsnettet. Og det håber jeg også at vi kan finde udveje for. Vi har systemet til at gøre det, men det er klart, at det jo altid er noget, der koster penge, og det skal så afvejes i forhold til andre hensyn. Men jeg synes, der er noget rigtigt i tanken, og jeg har med glæde set, at alle de, der har udtalt sig om det i den forbindelse, har udtalt sig positivt om det.

Jeg er enig med hr. Søren Kolstrup i, at når man laver en markedsåbning og vil fastholde en række mål, herunder at kraftværkerne skal have gode startvilkår, når man går over til et nyt reguleringssystem, herunder at man har nogle miljømæssige mål, så kræver det en regulering. Det kræver en regulering. Det kræver nogle spilleregler. Det kræver nogle rammer,

man skal fungere inden for. Og det er det, forligspartierne har prøvet at, om jeg så må sige, fastsætte så godt som muligt. Og jeg synes egentlig, det er et ret godt resultat, der er kommet ud af det. Jeg synes egentlig, det er en imponerende indsats. Vi, der er folkevalgte, vil jo gerne tage vores del af æren for det gode resultat, men jeg er nødt til at sige, at det jo først og fremmest skal tilskrives de mennesker, der har arbejdet i uger, måneder, dag og nat for at give os det gode beslutningsgrundlag, vi har her i dag.

Må jeg sige tak til Folketinget. Jeg bekræfter naturligvis, at vi i hvert fald har tilstræbt, at lovgivningen er i fuldstændig overensstemmelse med de aftaler, vi har indgået. Må jeg sige tak til Folketinget for den meget brede tilslutning, der er til det her jo ganske store, flotte, men – synes jeg – også solidariske skridt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energitpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsi-

gelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold).
Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 14. december 1999 kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 18.56
